

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Pavlovschii Iacov xxxxx, născut la xx xxxxxxxx
xxxx, originar xxxx, domiciliat xxx. xxxx,
str. xxxxx xxxxx, xx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.06.2016 – 08.08.2016;

Instanța de apel: 25.08.2016 – 16.12.2016;

Instanța de recurs: 18.01.2017 – 22.03.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 08 august 2016, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Pavlovschii Iacov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat *în fapt*, că la 26 aprilie 2016, în incinta IP Orhei, amplasat pe adresa or. Orhei, str. Vasile Mahu, 144, în biroul de serviciu al șefului Serviciului Investigare a Fraudelor Economice al Secției Investigării Infrafracțiuni a Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, Ursachi Victor, s-a prezentat Pavlovschii Iacov, care a comunicat că în procedura Inspectoratului de Poliție Orhei se află cauza penală nr. 2016270058 pornită la 03 februarie 2016, în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, aferent acțiunilor pretins ilegale a SRL „Mecprim”, SRL „Igolias Prim” și SRL „Protect tehnologie”.

În cadrul discuției, Pavlovschii Iacov, a comunicat că, de fapt, persoanele care sunt indicate în actele de constituire a SRL „Mecprim”, SRL „Igolias Prim” și SRL „Protect tehnologie” nu au careva atribuții la activitatea acestora, de toate activitățile s-a ocupat el personal, totodată Pavlovschii Iacob a solicitat șefului Serviciului Investigare a Fraudelor Economice al Secției Investigării Infrafracțiuni a Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, Ursachi Victor, despre care știa cu certitudine că este o persoană publică, concursul acestuia în vederea încetării tuturor acțiunilor de urmărire penală desfășurate pe marginea acestei cauze penale, promițându-i și oferindu-i în schimb mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 50000 (cincizeci mii) lei.

Fiindu-i refuzată oferta făcută, totodată, fiind atenționat despre răspunderea penală de care este pasibil în legătură cu acțiunile sale, Pavlovschii Iacov și-a continuat acțiunile insistând asupra ofertei făcute.

Tot el, Pavlovschii Iacov, continuându-și intențiile criminale, la 12 mai 2016, în perioada de timp 17:30-18:00, aflându-se în Biroul de serviciu al șefului Serviciului Investigare a Fraudelor Economice al Secției Investigații Infrafracțiuni a Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, Ursachi Victor, făcând uz de gesturi și cuvinte, a promis și oferit personal unei persoane publice bani în sumă de 50000 (cincizeci mii) lei, bani ce nu i se cuvin, solicitând concursul acestuia în vederea încetării tuturor acțiunilor de urmărire penală desfășurate pe marginea acestei cauze penale.

Tot el, Pavlovschii Iacov, continuându-și intențiile criminale, la 12 mai 2016, în perioada de timp 18:30-18:40, aflându-se în Biroul de serviciu a șefului Serviciului Investigare a Fraudelor Economice al Secției Investigații Infrafracțiuni a Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, Ursachi Victor, făcând uz de gesturi și cuvinte, a dat personal unei persoane publice suma de 2200 (două mii două sute) euro, (echivalentul conform cursului oficial al BNM - 49625,84 lei), mijloace bănești ce nu i se cuvin, solicitând concursul acestuia în vederea încetării tuturor acțiunilor de urmărire penală desfășurate pe marginea cauzei penale menționate, fiind reținut în momentul transmiterii sumei oferite.

3. Inculpatul, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia din motivul ilegalității, considerând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

În argumentarea apelului, a indicat, că și-a recunoscut integral vina în cele săvârșite, poziție manifestată încă de la etapele incipiente ale fazei de urmărire penală, precum și a colaborat activ cu organul de urmărire penală.

Suplimentar, caracterul său cooperant atât cu organul de urmărire penală, cât și cu instanța de judecată a fost condiționat de faptul că, acesta a conștientizat cele săvârșite și s-a căit activ și sincer.

Totodată, sub presiunea măsurilor preventive inculpatul a conștientizat impactul educativ al pedepsei penale, mai cu seamă fiind fără antecedente penale și contravenționale pentru careva ilegalități, fiind caracterizat pozitiv la locul de muncă.

A invocat apelantul, că la adoptarea sentinței prima instanță a neglijat circumstanțele, că, inculpatul are 3 copii minori la întreținere, este unicul întreținător în familie, soția aflându-se actualmente în concediul pentru îngrijirea copilului, are un părinte bolnav.

În opinia apelantului, prin prisma principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale (art. 7 Cod penal), circumstanțele descrise fac posibilă aplicarea art. 79 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea minimă prevăzută de lege, prin aplicarea art. 90 Cod penal și prin liberarea de pedeapsa complementară stabilită de art. 325 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2016, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, lui Pavlovschii Iacov, condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare cu amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, în temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a stabilit, că prima instanță prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Pavlovschii Iacov în baza art. 325 alin. (1) Cod penal.

Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, prin cerere scrisă, a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat, că atât urmărirea penală cât și judecarea cauzei în prima instanță s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și nu s-au depistat încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate în cauză.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal și sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a statuat, că prima instanță just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, restabilirea echității sociale și corijarea infractorului, întru prevenirea săvârșirii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei săvârșite și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite.

Instanța de apel a constatat că elementele legate de fapta săvârșită și de persoana inculpatului au fost pe deplin valorificate în procesul de individualizare a pedepsei penale stabilite, luând în considerație gradul de pericol social al faptei, că infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor grave, săvârșită cu intenție, personalitatea celui vinovat care a recunoscut vina în cele săvârșite, s-a căit sincer, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost condamnat, este căsătorit, are la întreținere trei copii minori, de circumstanțele atenuante precum căința sinceră și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, de lipsa circumstanțelor agravante.

Toate aspectele expuse, justifică aplicarea pedepsei privative de libertate în limita minimă a sancțiunii prevăzute de norma legii penale incriminate, deoarece pedeapsa penală așa cum a fost cuantificată de către prima instanță, este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei săvârșite de inculpat, circumstanțelor săvârșirii infracțiunii.

4.3. Referitor la modalitatea de executare a pedepsei închisorii, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate cerințele apelantului referitor la aplicarea art. 90 Cod penal, care reglementează condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel a considerat admisibile solicitările formulate de apelant în sensul schimbării modalității de executare a pedepsei, reținând sub acest aspect personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina în cele săvârșite, s-a căit sincer, este pentru prima dată pe banca acuzaților, are la întreținere trei copii minori, tatăl acestuia, xxxxxx xxxxxxxx a.n. xx.xx.xxxx, suferă de o boală incurabilă, de lipsa circumstanțelor agravante, cât și de comportamentul postinfracțional al vinovatului, exprimat prin conștientizarea celor săvârșite.

Așadar, în baza aspectelor descrise, instanța de apel a conchis, că funcția de reeducare a inculpatului poate fi realizată și prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an, care reprezintă o pedeapsă echitabilă.

Cu referire la solicitarea inculpatului privind aplicarea art. 79 Cod penal, în baza căruia să nu fie aplicată pedeapsa complementară obligatorie sub formă de amendă, instanța de apel a apreciat-o ca fiind nefondată, deoarece careva circumstanțe excepționale prevăzute de art. 79 Cod penal, nu au fost stabilite.

Or, împrejurările expuse de apelant în vederea aplicării art. 79 Cod penal, ca lipsa părții vătămate, căința sinceră și activă a inculpatului, regretele pentru cele săvârșite, cooperarea activă cu organul de urmărire penală, nu pot fi apreciate drept circumstanțe excepționale.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a invocat, că instanța de apel a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului contrar prevederilor legale, fapt ce se manifestă prin modalitatea de motivare a soluției pe cauza dată, în lipsa cărorva temeuri legale privind aplicarea unei pedepse prin derogare de la principiile procesual penale.

În opinia acuzării, instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 75 Cod penal și nu a ținut cont de circumstanțele cauzei penale, consecințele survenite și rezonanța social sporită a infracțiunii.

Totodată, instanța de apel în mod eronat a considerat oportună aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, constatând că inculpatul s-a căit de cele săvârșite și a recunoscut vinovăția, deoarece instanța de judecată este obligată să motiveze în partea descriptivă a sentinței aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, îndeosebi ținând cont și de pericolul social sporit al infracțiunii incriminate.

În astfel de circumstanțe, acuzarea consideră că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pripită, care urmează a fi casată deoarece potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

De asemenea, recurentul a accentuat, că recunoașterea vinovăției în sine este o condiție de aplicare pe caz a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și prin urmare, aceasta nu poate fi catalogată ca o circumstanță atenuantă, precum a invocat instanța de apel.

La fel, procurorul invocă, că instanța de apel la baza aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, a invocat aceleași circumstanțe, în coraport cu care prima instanță a diminuat pedeapsa stabilită lui Pavlovschi Iacov la limita minimă, fără a identifica altele, acordând aceluiași circumstanțe o dublă valență juridică.

6. Avocatul Ioniță Diana în numele inculpatului, a prezentat referință asupra argumentelor invocate în recursul acuzatorului de stat, pledând pentru respingerea acestuia.

În susținerea opiniei formulate, apărarea menționează că instanța de apel la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, a respectat prevederile art. art. 61, 75, 90 Cod penal, or executarea pedepsei închisorii ar crea dificultăți inculpatului în vederea executării sancțiunii complementare sub formă de amendă.

Cu referire la citarea de către procuror a jurisprudenței naționale, în sensul că cauzelor de corupere trebuie să li se atragă o atenție sporită, apărarea relevă că pedeapsa nu trebuie privită ca un scop în sine urmărit de stat, ci la stabilirea acesteia trebuie să se ia în considerare aptitudinea făptuitorului de a se reeduca sub influența pedepsei, scopul

pedepsei fiind cel de reintegrare socială a condamnatului, care nu poate fi atins de fiecare dată prin izolarea de societate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se constată că, procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, se deduce că toate argumentele menționate mai sus și invocate de recurent în cererea de recurs se referă la aspectul individualizării pedepsei penale înlăptuite de către instanța de apel.

Analizând criticele recurentului prin prisma temeiului de drept invocat în susținerea recursului, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele formulate sub aspectul blândeții pedepsei aplicate inculpatului, deoarece instanța de apel casând sentința în latura stabilirii pedepsei și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, corect a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului, ținând cont de argumentele invocate de inculpat în cererea de apel și indicând motivele pentru care a ajuns la această soluție, cu descrierea detaliată în conținutul deciziei contestate a argumentelor în baza cărora s-a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pentru perioada de probațiune de 1 an.

Așadar, în esență, procurorul manifestă dezacordul cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Pavlovschii Iacov, însă pornind de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată sunt obligate să aplice pedeapsa în baza criteriilor prevăzute de art. 75 Cod penal, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs accentuează că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, în speță se constată, că inculpatul Pavlovschii Iacov a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa închisorii de până la 6 ani, cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Reieșind din actele și lucrările dosarului, instanța de recurs conchide, că inculpatul Pavlovschii Iacov, până la începerea cercetării judecătorești, prin cerere scrisă și-a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată.

Potrivit practicii unitare a Curții Supreme de Justiție, în sensul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Analizând sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*” deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

La caz, reieșind din totalitatea circumstanțelor invocate de inculpat în cererea de apel, instanța de apel corect a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii stabilite de către prima instanță pentru perioada de probațiune de 1 an.

Or, potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul

nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cu referire la circumstanțele enunțate, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar în cazul în care nu sunt careva impedimente, instanța este în drept să aplice și prevederile art. 90 Cod penal.

Așadar, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel corect a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din circumstanțele speței rezultă că nu au fost constatate careva impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

Totodată, suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu poate fi privită ca fiind o soluție de achitare, deoarece la o potențială încălcare a legislației penale, se va lua în considerare în mod obligatoriu, inclusiv și pedeapsa stabilită prin decizia contestată.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La fel, în literatura de specialitate s-a afirmat în mod întemeiat, că a aplica o pedeapsă necorespunzătoare gravității proprii infracțiunii, ar însemna fie a-l supune pe infractor unui spor de privațiuni sau de restricții ce nu este necesar pentru a corecta conduita sa, fie dimpotrivă, a-i impune o suferință care, datorită intensității sale reduse, în loc să-l intimideze și să-l îndrepte, mai degrabă îl încurajează să persevereze în încălcarea legii penale.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;

- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;

- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;

- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Având ca reper conglomeratul împrejurărilor menționate, instanța de recurs este de opinie, că instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru perioada de probațiune de 1 an și amendă în mărime de 2000 unități convenționale.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal și just a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc în condițiile aplicării pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia și cu amendă, ce va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea de săvârșirea noilor infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui ***Pavlovschii Iacov xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev